

Mihče in Peter sta se družila vsako popoldne. Oba dečka sta očitno imela od tega druženja neko korist; Peter malico, Mihče pa napisane domače naloge. Mihče je bil do Petra nesramen in hudoben, Peter pa je vse to tiho in potrpežljivo prenašal.

3. Do dogodka, ki se ga spominja Mihče, je prišlo ob nekem praznovanju. Kaj so praznovali?

Praznovali so stoletnico župnije.

4. Kaj je na ta praznik pričakoval Peter? Kaj sta pričakovali mati in Francka?

Vsi trije so pričakovali, da se bo Peter najedel in da bo hrano prinesel tudi svojim domačim. Francka je pričakovala, da bo dobila največji krof; tudi Peter je menil, da bo lahko izpolnil njeno pričakovanje.

5. Kako je Peter »doživiljal« Mihčeta na začetku prazničnega dne?

Peter je Mihčeta občudoval. Imel ga je iskreno rad.

6. Odrasli Mihče nekje v svoji pripovedi pravi: »Razočaranje otroka pa je prvotno besedilo vsega življenja ... Ali nikoli nisi občutil, da je greh zoper naturo, če so otroške sanje ogoljufane?«

Kakšno zvezo ima ta citat s tem, kar se je zgodilo Petru? Kako je Peter svojo sestro obvaroval pred razočaranjem?

Mihče je Petra razočaral, saj ni izpolnil svoje obljube. Ne samo to, celo ponižal ga je. To je v njegovi duši pustilo pečat za vse življenje. Sestro je pred razočaranjem obvaroval tako, da se je odpovedal krofu in ga dal njej.

7. Kaj iz črtice se te je najbolj dotaknilo? Zakaj?

Vsi odgovori so pravilni, saj se je vsakega lahko dotaknilo nekaj drugega.

8. Kdo je po tvojem mnenju kriv, da se je Mihče kot otrok tako neprimerno obnašal? Ali je krivda samo njegova?

Po mojem mnenju so krivi starši, saj so ga nepravilno vzgajali, celo smejali so se njegovim prestopkom.

9. Kako komentiraš dejstvo, da so Petrovi domači sami pojedli kosilo. Prav ničesar mu niso pustili. Zakaj deček ni povedal, da je lačen?

Petrovi domači so bili prepričani, da se bo najedel, zato so kosilo pojedli sami. Če bi vedeli, da bo domov prišel lačen, bi mu gotovo pustili njegov delež. Peter jim ni ničesar povedal, da ne bi občutili krivde, saj tega niso naredili nalašč.

10. Na podlagi česa lahko trdimo, da ima ta črtica socialno tematiko?

Črtica ima socialno tematiko, ker prikazuje slabe socialne razmere ljudi in prepad med bogatimi in revnimi.

11. Cankar je ustvaril izredno lep, blagoglasen jezik in izklesan slog, kar se odraža tudi v tem besedilu. Iz odlomka v berilu ali iz besedila na internetu izpiši:

– metaforo: srce pa mu je bilo težko

- primero ali komparacijo: **nebo, visoko razpeto, s tankimi belimi oblaki kakor z jablanovim cvetjem posuto**
- 5 okrasnih pridevkov: **glasno zvonjenje, sivkasto vodo, visoke hiše, težkimi nogami, sklonjenim hrbtom ...**
- poosebitev: **Petra je zbudilo glasno zvonjenje.**
- ponavljanje: **Vzemi robec, Peter, da boš zavil!**

12. V zvezek preriši spodnjo preglednico in jo dopolni. Napiši, katera občutja prevevajo Petra v določenih trenutkih prazničnega dne in kakšna je takrat narava.

DOGODEK	OBČUTJE	NARAVA
Peter se odpravlja k maši.	Je vesel, poln pričakovanj.	Narava je praznična, lepa.
Peter pri maši opazuje Mihčeta.	Ponosen je na prijatelja, do njega čuti čisto naklonjenost, srečen, ker je njegov tovariš.	V cerkvi je vse praznično, lepo, svetlo.
Mihče in njegova družina Petra spregledajo.	Razočaran, žalosten.	Še vedno praznična, vendar postaja zapuščena.
Peter se peš odpravi k Mihčetu.	Negotov, postaja mu neprijetno, sramuje se svoje revščine.	Vrt je mrk in neprijazen, drevje ga temno gleda, ga obsoja, ga ne pozdravi.
Peter čaka v veži, da ga kdo opazi.	Sram, žalost, težko mu je.	
Mihčev vrže bob v Petra.	Ponižanje /Mihče je vesel, razposajen.	
Peter se odpravi domov.	Prizadet, tiho joka,	Narava je tiha, žalostna, ga sliši (tiha senožet ga je slišala)
Peter da bob Francki.	Skriva bolečino, lačen je, zelo žalosten.	Noči so hladne, osamljene

13. Zgodbo o Petrovem razočaranju lahko prikažemo tudi v obliki dramskega trikotnika. Določi zasnovo, zaplet, vrh, razplet in razsnovo.

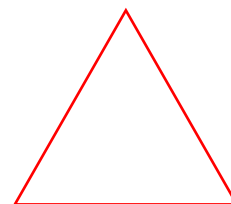
ZASNOVA: Peter se odpravlja k maši. Veseli se obiska pri Mihčetu.

ZAPLET: Mihče in njegova družina Petra po maši prezrejo. Peter gre za njimi peš.

VRH: Mihče vrže bob Petru.

RAZPLET: Peter pobere bob in odide.

RAZSNOVA: Peter se domov vrne lačen, bob da sestrici. Staršem ne pove, kaj se je dogajalo.

14. Napiši spis. Izbiraš lahko med naslovi:

- Razočaranje (doživljajski spis)
- Pismo Mihčetovim staršem
- Pismo Petru
- Pismo Mihčetu

- V črtici Bobi opazuj menjavanje prvoosebne in tretjeosebne pripovedovalca ter odgovori na vprašanje: Kdaj in zakaj se menjavata prvo-in tretjeosebni pripovedovalec?

1. Mihčev odrasli prijatelj kot prvoosebni pripovedovalec pripoveduje o okoliščinah, v katerih mu je Mihče izpovedal svojo zgodbo iz otroštva.
2. Mihče kot prvoosebni pripovedovalec pripoveduje zgodbo iz svojega otroštva. Ta način mu najbolj ustreza zato, ker govori o svojih čustvih, občutjih, razmišljanju.
3. Ko hoče Mihče povedati, kako je dogodek doživljal Peter, tega ne more izpeljati kot prvoosebni pripovedovalec, zato preide v tretjeosebne ali vsevedne pripovedovalca. Tako lahko natanko pove, kako je dogodek doživljal Peter. Kot prvoosebni pripovedovalec tega ne bi mogel storiti, ker časa ni preživel z njim in tako ne more vedeti, kaj je v tem času počel Peter in kako je v svoji duši doživljal dogodek.
4. V trenutku ko Mihče Petru vrže krof, spet spregovori v 1. osebi. S tem pokaže, kako je dogodek videl in doživljal on sam.
5. Nato takoj preide v tretjeosebne pripovedovalca, da nam pove, kako se je počutil Peter in kaj je storil po tem dogodku.
6. Zgodbo kot prvoosebni pripovedovalec zaključi odrasli Mihče.
7. Prvoosebni pripovedovalec iz prvega odstavka se na koncu ne pojavi več.